

- (a) industriens fordeling;
- (b) offentlige arbejder og offentlig investering;
- (c) tekniske fremskridt i relation til produktion og beskæftigelse;
- (d) ind- og udvandring;
- (e) boligforhold;
- (f) tilvejebringelse af sociale goder, såsom sundhedsforsorg, skoler og fritidsbeskæftigelse; og
- (g) almindelig samfundslære og planlægning, der berører beskæftigelsesmulighederne.

21. For at fremme benyttelsen af arbejdsanvisningen og sætte denne i stand til effektivt at løse sine opgaver bør den træffe de i stk. 22—25 nedenfor angivne foranstaltninger.

22. (1) Der bør til stadighed udfoldes bestræbelser for at tilskynde arbejdssøgende eller arbejdere til på frivilligt grundlag fuldtud at benytte sig af arbejdsanvisningens oplysninger og fordele.

(2) Disse bestræbelser bør omfatte anvendelsen af films, radio og ethvert andet middel til at udbrede kendskab eller til at komme i kontakt med befolkningen med henblik på særligt blandt arbejdsgivere og arbejdere og deres organisationer at popularisere anvisningens grundlæggende arbejde med hensyn til arbejdsanvisningens organisation og de fordele, som arbejderne, arbejdsgiverne og hele nationen opnår, når de gør fuld brug af arbejdsanvisningen.

23. Arbejdere, der ansøger om arbejdsløshedsunderstøttelse, og så vidt muligt personer, der gennemgår kurser i faglig oplæring i henhold til offentlige eller statsunderstøttede oplæringsprogrammer, bør være tilmeldt som arbejdssøgende hos arbejdsanvisningen.

24. Der bør udfoldes særlige bestræbelser for at opmuntre unge mennesker og så vidt muligt alle personer, som beskæftiges for første gang, til at melde sig til arbejdsanvisningen og møde til en samtale med henblik på deres beskæftigelse.

25. Arbejdsgivere, herunder ledere af offentlige eller halvoffentlige virksomheder, bør opmuntres til at anmelde ledige stillinger til arbejdsanvisningen.

26. Der bør udfoldes systematiske bestræbelser for at udvikle arbejdsanvisningens effektivitet, således at private arbejdsanvisningskontorer bliver overflødiggjort i alle fag med undtagelse af sådanne, hvor den kompetente myndighed af særlige grunde anser det for ønskeligt eller nødvendigt, at der findes private arbejdsanvisningskontorer.

VII. Internationalt samarbejde på arbejdsanvisningens område.

27. (1) Et internationalt samarbejde mellem arbejdsanvisningsmyndigheder bør i videst muligt omfang og om fornødent med bistand fra Det internationale Arbejdsbureau omfatte

- (a) en systematisk udveksling af oplysninger og erfaringer vedrørende arbejdsanvisningspolitik og -metoder enten på tosidigt, regionalt eller flersidigt grundlag;
- (b) organisering af tosidede, regionale eller flersidede konferencer om arbejdsanvisningsproblemer.

(2) For at lette de i henhold til konventionens art. 6 (b) (iv) godkendte flytninger